

Het Dualisme van Vorm en Essentie: Een Neomoderne Resolutie van het Genderdebat

Binnen de Neomoderne Wetenschap (NW) wordt de werkelijkheid niet benaderd via reductionistische maatschappelijke constructen of gefragmenteerde biologische experimenten, maar vanuit de onbetwistbare aanwezigheid van een centrale natuurwet. Deze wet operationaliseert zichzelf door middel van de informele Xx/Yy-logica: een wetmatige methodologie die rust op complementaire tegenpolen.

In de module Man vs. Vrouw.g (item 4) wordt dit koud-logische kader toegepast op de fundamentele aard van de mens, opgedeeld in het lichamelijke en het geestelijke. De module toont via een strikte logische keten aan hoe de mens in zijn fysieke verschijning gekenmerkt wordt door dualiteit, terwijl hij in zijn geestelijke essentie rust in absolute eenheid. Hiermee biedt de module een robuust en harmonieus fundament voor de emancipatie van de vrouw en de bredere genderdiscussie.

De Fysieke Realiteit: De Mens als Wel en Niet Tegenpool

De analyse van de menselijke natuur begint in de tastbare, concrete werkelijkheid: het lichaam. Volgens de grondbeginselen van de NW kan het concrete, in tegenstelling tot het abstracte, verschillende tegenpolen hebben. Dit uitgangspunt wordt direct zichtbaar wanneer we kijken naar de biologische en anatomische aspecten van man en vrouw.

Aan de ene kant bezitten man en vrouw kenmerken die lijnrecht tegenover elkaar staan, zoals de positionering van de geslachtsorganen respectievelijk buiten en binnen de romp. Dit is een zuivere weerspiegeling van de Xx/Yy-logica, waarbij voor X (de man) het kenmerk x (geslachtsorganen buiten de romp) geldt en voor Y (de tegenpool van X, de vrouw) het kenmerk y (de tegenpool van x: geslachtsorganen binnen de romp) geldt. Aan de andere kant delen man en vrouw identieke concrete kenmerken, zoals het bezit van twee ogen. Hierin zijn zij elkaars tegenpool niet.

Hieruit volgt de synthese in Stelling 3a: voor de mens (man, vrouw) geldt dat deze lichamelijke zowel niet als wel elkaars tegenpool is. Het lichaam is een dynamisch mozaiek van differentiatie en symmetrie. Omdat het lichamelijke concreet is, kan het deze eigenschappen moeiteloos dragen. Bovendien stelt substelling 5.1a dat het lichamelijke wel te doorgronden is; het is observeerbaar, meetbaar via tellen in plaats van rekenen, en onderhevig aan de wetten van de tastbare natuur.

De Geestelijke Essentie: Het Ondoorgroendelijke Geweten

Wanneer de module zich verplaatst van het fysieke naar het metafysische domein - de geest - verandert de logische dynamiek fundamenteel. Stelling 4a introduceert het geweten met de specifieke toelichting dat het maakt deel uit van geest, en stelt dat de mens bij de geboorte start met een onbelast geweten. Dit betekent dat er in de spirituele of mentale oorsprong van de mens geen sprake is van een ingebouwde asymmetrie tussen de geslachten; de startpositie is voor man en vrouw identiek.

De cruciale stap in de bewijsvoering vindt plaats via substelling 5.1i, die via de Xx/Yy-logica logisch wordt afgeleid als de complementaire tegenpool van 5.1a. Als voor het lichamelijke (X) geldt dat het wel te doorgronden is (x), dan moet voor de tegenpool, het geestelijke (Y),

gelden dat het niet te doorgronden is (y). De menselijke geest onttrekt zich hiermee aan de zintuiglijke waarneming en de klassieke behoefte aan empirische verificatie.

Omdat de geest niet te doorgronden is, is het logisch ononkoombaar dat er binnen dit domein geen specifieke, contrasterende of genderspecifieke kenmerken kunnen worden aangetoond die een tegenpoolwerking zouden rechtvaardigen. Waar het lichaam zich opsplitst in mannelijke en vrouwelijke modaliteiten, kent de geest die splitsing niet. Dit leidt rechtstreeks tot de conclusie van Stelling 5i: voor de mens (man, vrouw) geldt dat deze geestelijk uitsluitend niet elkaars tegenpool is. In de geest zijn man en vrouw geen tegenpolen; zij zijn daar van gelijke aard, verbonden in een ongedifferentieerde eenheid.

Implicaties voor de Genderdiscussie en Emancipatie

De explicitering in de module dat deze logica wellicht helpt in de genderdiscussie en emancipatie van de vrouw legt de diepe maatschappelijke waarde van de Neomoderne Wetenschap bloot. In het gangbare maatschappelijke debat wordt gelijkwaardigheid vaak verward met identiek-zijn. Men probeert daar emancipatie te bewijzen door te claimen dat lichamen of biologische functies overal gelijk zijn, wat leidt tot biologische paradoxen en polarisatie.

De NW lost dit conflict elegant op door een strikte scheiding aan te brengen tussen vorm (lichaam) en essentie (geest):

1. Erkenning van differentiatie zonder hiërarchie: Het lichaam mag wel elkaars tegenpool zijn (volgens stelling 3a). Verschil in vorm betekent binnen de NW-logica geen verschil in rangorde, aangezien beide uitingen complementair zijn en elkaars tegenpool vormen binnen de totale wetenschap.
2. Absolute spirituele gelijkwaardigheid: Omdat de mens geestelijk uitsluitend niet elkaars tegenpool is (volgens stelling 5i), vallen alle argumenten weg die beweren dat vrouwen of mannen een wezenlijk andere spirituele, morele of intellectuele capaciteit bezitten. Het onbelaste geweten bij de geboorte (volgens stelling 4a), als deel van die geest, geeft ieder individu exact dezelfde morele status.

Emancipatie krijgt hiermee een onwrikbaar fundament. De vrouw hoeft zich in haar fysieke eigenheid niet aan te passen aan de biologische blauwdruk van de man om gelijkwaardig te zijn. Haar gelijkwaardigheid is al gegarandeerd in het niet-te-doorgronden domein van de geest.

Conclusie

De module Man vs. Vrouw.g biedt een helder perspectief op een van de meest hardnekkige maatschappelijke vraagstukken. De mens is een gelaagd wezen: bezield met een tastbaar lichaam dat via de wet van tegenpolen de noodzakelijke differentiatie van de natuur viert, en geleid door een ondoorgrondelijke geest die rust in een absolute eenheid.

Door man en vrouw geestelijk te definiëren als uitsluitend niet elkaars tegenpool, overstijgt de NW de biologische en sociologische strijd van de moderne tijd. Het nodigt de samenleving uit om de fysieke complementariteit te respecteren, terwijl het de universele, absolute gelijkwaardigheid van de menselijke geest valideert onder het toeziend oog van de Gulden Regel.